

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 61657

гр. София, 25.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Частно гражданско дело № 20241110122435 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 411 от ГПК.

Образувано е по заявление на „АПС Б. Б.“ ЕООД, за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК за неизплатени цедирани вземания срещу В. С. С..

Заявителят твърди, че на 07.06.2018г между В. С. С. и К. АД бил сключен договор за паричен заем № 1089586, по силата на който била отпусната сумата от 500лв. главница, при фиксиран лихвен процент от 41.24% лихва и ГПР 50%. В договора било уговорено заемополучателят да предостави обезпечения : банкова гаранция или да сключи договор за поръчителство с одобрено от К. юридическо лице, като съгласно чл.4, ал.2 – при непредоставяне на обезпечението, то заявлението не се считало одобрено и договорът не пораждал действие. В тази връзка на същата дата 07.06.2018г. е сключен договор за поръчителство с „А. Т.“ ЕООД (с едноличен собственик на капитала "К." ЕАД, ЕИК/ПИК), по който страните се съгласяват поръчителя да сключи договор за поръчителство с "К." ЕАД, за което потребителят дължи възнаграждение в размер на 468,91лв., което се разсрочва месечно.

В изпълнение на договор за поръчителство между В. С. С. и „А. Т.“ ЕООД е сключен договор за поръчителство от 07.06.2018г. между „А. Т.“ ЕООД и "К." ЕАД. Твърди се, че поради неплащане на задълженията по договора за кредит, "К." ЕАД поканило А. Т. ЕООД да плати изискуемите задължения на 18.02.2021г., като на 23.02.2021г. А. Т. погасило 500лв. главница, 128.42лв. възнаградителна лихва и 134,06лв. законна лихва, вкл. се дължала и 468,91лв. възнаграждение по договора за поръчителство, както и 100.03лв. мораторна лихва върху възнаграждението по договора за поръчителство. С договор за цесия от 02.03.2021г. К. ЕАД и А. Т. ЕООД като цедент прехвърлило вземанията си на АПС Б. Б. ЕООД. Поради това цесионерът иска издаване на заповед за 201.68лв. главница, 85.28лв. възнаграждение по договора за поръчителство, 14.05лв. възнаградителна лихва по договора за кредит, 99.22лв. законна лихва и 40.05лв. законна лихва.

Настоящият съдебен състав, като съобразява служебното си задължение по чл.411, ал.2, т.3 ГПК, така и с оглед въведено от практиката Съда на Европейския съюз задължение за служебна преценка неравноправност на договорни клаузи, когато са налице фактически данни за такава неравноправност (С-147/16; С-243/08) намира, че от представените по дело документи може да се направи извод за вероятна нищожност на клаузи от договора за кредит и договора за поръчителство.

Клаузата в чл.4 от договора за кредит е вероятно нищожна по чл.19, ал.5 ЗПК, защото предвижда скрито допълнително възнаграждение. Съдът приема също, че договорът за поръчителство е сключен в изпълнение на неравноправна клауза, а предвиденото възнаграждение е основано на неравноправна клауза по чл.146, ал.1 ЗЗП вр. чл.143, ал.2, т.15 и т.19 ЗЗП (така и определение № 263372/19.02.2021 по в.ч.гр.д. № 2048/2021г. на СГС, ТО, 6-6 състав). Налице хипотезата на чл.19, ал.5 ЗПК по отношение на договора за поръчителство, защото същият цели допълнително възнаграждение за заемателя в нарушение на чл.19 ЗПК, като се установява от справка в ТР, че едноличен собственик на капитала на поръчителя е кредитодателят, т.е. заемодателят и поръчителят са свързани лица. Съгласно чл.22 ЗПК вр. чл.11, т.10 ЗПК – при неправилно посочване на ГПР (както съдът намира в случая) то последицата е недействителност на договора за кредит, съответно се дължи чистата стойност на главницата (до който размер би могло да се цедира вземането). Член 6, параграф 1 от Директива 93/13 не изисква от националния съд наред с обявената за неравноправна клауза да остави без приложение тези, които не са квалифицирани като такива (в конкретния случай само главницата, не и лихви и др), и следователно по принцип позволява запазването на съответния договор, доколкото съществува правна възможност за това (вж. в този смисъл решение от 30 юни 2022 г., Профи Кредит България, С 170/21, EU:C:2022:518, т. 34 и 35 и цитираната съдебна практика). От това следва, че съдът може да уважи останалите искания, произтичащи от клаузите на този договор, които не са били квалифицирани като неравноправни. Следователно следва да се издаде заповед само за главницата като чиста стойност в размер на 500лв., така и следва да се присъдят и разноси само пропорционално на уважената част от вземането, или сумата от 10,00лв. за д.т. и 15,20лв. за юрк. възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ заявлението с вх. № 123230/12.04.2023г. на АПС Б. Б. ЕООД за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК, **В ЧАСТТА**, с която се иска В. С. С., да бъде разпоредено да заплати сумите, както следва: 468.91лв. възнаграждение по договор за предоставяне на поръчителство, 128.42лв. договорна лихва, 302.04лв. лихва от 07.06.2018г. до 09.04.2024г., 246.61лв. лихва от 07.06.2018г. до 09.04.2024г., законна лихва върху главницата по договора за предоставяне на поръчителство от 12.04.2024г. до изплащане на вземането.

УКАЗВА на заявителя, на осн. чл. 415, ал. 1, т. 3 ГПК, че може да предяви осъдителен иск за вземанията си в едномесечен срок от съобщението, като при спазване на срока ще се ползва от внесената в заповедното производство държавна такса и следва да до внесе единствено разликата.

Разпореждането може да се обжалва с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от връчването му на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____